

**Åtta rysliga
berättelser
Jakob Larsson**

Innehållsförteckning

FÖROD

TILLSAMMANS

LIV AV LERA

STUGAN VID SJÖN

DEN BLONDE

GRODAN OCH SKORPIONEN

SPÖKSKRIVAREN

ÅTERVÄNDAREN

DE FRUKTANSVÄRDA SKALBAGGARNA

EFTERORD

FÖROD

Här nedan kommer en kort inledning till var och en av de åtta novellerna som finns i denna bok. Anledning till att skriva ett förord är att jag tänkte det vore kul för dig som läser denna bok att ha en liten bakgrund.

Den första novellen "Tillsammans" skrev jag för kanske sex år sedan. Jag har alltid tyckt om att läsa om sekter i skräckberättelser. Det här är mitt bidrag till den kategorin. Här försöker jag att utmana mig själv med att skriva den i en stil som jag vanligen inte skriver i.

Den andra "Liv av lera" är den äldsta av den här bokens noveller och jag har dels med den på grund av nostalgiska skäl men också att den har blivit uppläst i podden Schaktmassa, avsnitt 5. Jag hoppas förstås att den kan uppskattas för vad den är. Dessutom kanske någon kanske tycker det är kul att läsa en av mina tidigaste noveller.

"Stugan vid sjön" är den första i en liten trilogi där jag skapar ett eget monster. Jag tycker om när personer och platser dyker upp flera gånger i en författares olika böcker. Det har jag försökt göra i denna berättelse och de två efterföljande, "Den blonde" och "Grodan och skorpionen".

"Spökskrivaren" är den andra av de två nyskrivna av dessa åtta noveller. Den har en koppling till en av novellerna i min första bok "Fyra rysliga berättelser". Här ironiserar jag över andra författares självupptagenhet och också min egen.

"Återvändaren" är den nyaste novellen. Den utspelar sig innan händelserna i en av mina tidigare noveller "Morbror

Augusts tumme". Också "Morbror August tumme" finns att läsa i min första bok eller att lyssna på i Creapypodden avsnitt 110.

"De fruktansvärda skalbaggarna" är en klassisk rysare. Den handlar om två barndomsvänner som träffas efter att inte ha setts på många år. Från början hade den här berättelsen ett annat slut, men efter att min bror hade läst igenom den ändrade jag slutet så det blev bättre.

Hoppas du kommer att uppskatta den här boken, Jag vet i alla fall att jag har uppskattat att skriva den!

TILLSAMMANS

John parkerade sin bil vid Baronens köpcenter i Kalmar. Det skulle bli en bra bit för honom att gå till möteslokalen som låg ute i hamnen. Dessutom var det nästan två timmar innan mötet skulle börja. Han hade under hela sin karriär som journalist satt en ära i att förbereda sig och så gott som möjligt undvika alla överraskningar. Innan han började gå stoppade han handen innanför jackan och kände på bandspelaren som han hade tejpats fast på insidan. Nu för tiden verkade det som att vilken unge som helst med en smartphone trodde att de kunde bli Günter Wallraff och att det inte längre krävdes gammalt hederligt journalistarbete innan man spred det som i bästa fall var rena rykten och i värsta fall var avsiktliga lögner.

” Nätpublicist -Javisst!” Tänkte John för sig själv och fnös föraktfullt.

Visslande för sig själv svängde han över gästhamnen och gick längre ut på udden. Mötet skulle hållas i en gammal lagerlokal som hade köpts av det Heliga Ljusets Kyrka för ungefär fem månader sedan. Det var sådant här som John hade specialiserat sig på. De senaste tjugofem åren hade han ägnat nästan all sin vakna tid till att avslöja skumma helare och oärliga predikanter som använde sig av församlingsmedlemmars godtrogenhet till att köpa dyra bilar och placera pengar i skatteparadis. Själva möteslokalen låg ganska öppet så han kunde stanna en bra bit därifrån och hålla uppsikt på alla som kom. Om någon hade märkt att han hade stått där en lång tid och tittat kunde han ju bara spela nervös. Nervösa och osäkra människor var inte en så stor del av sekterna som gemene man trodde men det fanns gott om dem. De flesta

sektmedlemmar som John hade träffat var personer där skillnaden mellan vad de ansåg vara rimligt eller orimligt var precis omvänt mot samhället i stort, att spela nojig var inte svårt. Om han inte hade valt att bli journalist hade han säkert kunnat bli en framgångsrik skådespelare. När John fick frågan om varför han gjorde det som han gjorde, så brukade han svara något i stil med att han själv hade växt upp i ett frireligiöst hem som var fullt av värme och kärlek och även om det hade blivit alltmer glest mellan kyrkobesöken ansåg han sig fortfarande vara en troende kristen. I sina egna ögon gjorde han en bra sak, även för troende personer, han avslöjade bluffmakare och de som utnyttjade folks godtrogenhet. På det sättet kunde de riktigt religiösa utöva sin religion utan att vara oroliga. Han hade gjort liknande saker så många gånger förut att han inte kände någon oro längre. Om han inte hade hört av sig före klockan elva skulle Maria ringa polisen och lämna ut all information han hade samlat om det Heliga Ljusets Kyrka och dess grundare Mikael Andreasson.

Till och med för att vara en sektledare var Mikael Andreasson en ovanligt bisarr figur. Han hade blivit arresterad av polisen första gången som sextonåring. Det blev på en lång kedja av kortare och längre fängelsevistelser. Mellan fängelsevistelserna gjorde han resor till såväl USA som till Sydamerika och Indien. Det var någon gång då han var knappt 30 år gammal som han hade börjat sin karriär som religiös svindlare. Han hade varit medlem i allt ifrån obskyra Indiska sekter till Plymouthbröderna. Under en av rättegångarna hade han även angett religiösa skäl till han hade innehaft en större mängd psykedeliska svampar och central stimulerande medel i sin lägenhet. Under de senaste fem åren hade han inte haft någon kontakt med polisen och lagt all sin energi och en ansevärd summa pengar med oklart ursprung i sin religiösa rörelse. När John märkte att en bil närmade sig gick

han i motsatt riktning som om han bara var ute och njöt av det fina vårvädret. Trots att det ofta var blåsigt i Kalmar på grund av närheten till havet var det i dag nästan helt vindstilla och säkert en femton sexton grader i solen. John blev själv förvånad över hur pass många bilar som körde förbi honom och parkerade utanför den före detta lagerlokalen. Han räknade till tjugosju. Dessutom kom det ett femtontal personer gående från Baronens eller kom på cykel. Det var också en väldigt stor skillnad på bilarna som parkerade. Det var allt från gamla Volvo 240 till det senaste årets BMW. När det var ungefär tjugo minuter innan mötet skulle börja gick John visslande mot parkeringen. När han var nästan framme kastade han en snabb blick omkring sig och stoppade handen innanför jackan och slog på bandspelaren.

När han kom närmare såg han till sin förvåning att det stod en äldre man som vänligt hälsade på alla som gick in i lokalen. Detta påminde honom om hans egen firereligiösa uppväxt, och om kyrkkaffet som brukade vara obligatoriskt efter gudstjänsterna på söndagarna. Det vanligaste med denna typ av obskyra religiösa grupperingar var ju att de försökte dölja sig inom en aura av mystik och mysticism som var menad att injaga respekt och fruktan i medlemmarna och de tilltänkta medlemmarna. Men John ryckte på axlarna. Han hade tydligen börjat bli cynisk och det var dumt att han hade några som helst förutfattade meningar. Något som var anmärkningsvärt var att hur lite han kunde hitta om det Heliga Ljusets Kyrkas verksamhet och ritualer. Även om folk i allmänhet trodde att det var svårt att få reda på vad så kallade hemliga samfund sysslade med så kunde den som visste vad man letade efter och hade de rätta kontakterna ganska snabbt bilda sig en åtminstone hyfsad bild om de flesta sekter förutom de allra mest hemlighetsfulla och slutna. Svårigheten att kunna hitta något riktigt matnyttigt var nog det som hade lett fram till